

УДК [801.81:811.161.2'38]:001.891-042.2
DOI <https://doi.org/10.15407/nz2021.01.040>

ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ» ТА ПРОБЛЕМИ ЙОГО ПОРІВНЯЛЬНОГО АНАЛІЗУ У ФОЛЬКЛОРИСТИЦІ

Юлія СОБОРА

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9725-4813>

аспірантка,

Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології
ім. М.Т. Рильського НАН України,
вул. М. Грушевського, 4, Київ, Україна, 01011,
e-mail: yulitasubr@gmail.com

Актуальність дослідження зумовлене тим, що наразі немає чітких критеріїв та чинників, відповідно до яких можна класифікувати концепти та визначати їх характерні й диференційні ознаки. *Метою статті* є аналіз змістового наповнення поняття «концепт» з точки зору лінгвостилістики та конкретних засобів його вираження у фольклористиці. Важливими також залишаються чинники, які безпосередньо впливають на функціонування концептів у фольклористиці, а також їх пряма номінація. На основі аналізу наукових джерел з'ясовано, що найбільш уживаними в фольклористиці є концепти «любов», «смерть», «туга», «сміх», «страх», «віра», «надія», «мрія», «зло» тощо. Концепти у вузькому значенні існують в малих жанрах фольклористики (пареміях) та обмежені конкретними історичними та соціальними рамками, тоді як концепти в структурі пісенної та календарно-обрядової усно-поетичної творчості виражені на рівнях свідомості, світосприйняття, історичних понять, трансформацій, соціальної стратифікації, когнітивного та перцептивного сприйняття тощо.

Об'єктом дослідження є поняття «концепт» та сучасні підходи до його тлумачення у лінгвостилістиці, тоді як *предметом* — конкретні засоби вираження концепту у фольклористиці, де він є художнім, інформативним та когнітивним одночасно, адже має змогу не тільки виражати сутність народно-поетичних понять, але й трансформувати та виражати конкретні образи на основі асоціативних зв'язків. *Методи* дослідження, застосовані у статті — порівняльно-типологічний та історично-культурологічний.

Ключові слова: концепт, концептосфера, фольклор, аналіз, поняття.

Yuliia SOBORA

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9725-4813>

Aspirant,

Rytsky Institute of Art Studies, Folklore and Ethnology,
Str. Hrushevskoho, 4, Kyiv, Ukraine, 01011
e-mail: yulitasubr@gmail.com

THE «CONCEPT» AND THE PROBLEMS OF THEIR COMPARATIVE ANALYSIS IN FOLKLORE

Introduction. The notion «concept» remains rather disputable in contemporary linguistic and literary studies since there is still no unanimous scientifically justified interpretation.

Problem Statement. A concept is a concrete fixed and structured notion that emerges in the process of cognitive activity. In general, a concept may be any word that has a distinctly intangible, often abstract meaning and performs a nominative function. The relevance of researching the notion «concept» and the problems of their comparative analysis in folklore studies is determined by the fact that there are no clear criteria and factors for classifying concepts and determining their characteristic and differential features.

Purpose. The object of the research is the notion «concept» and modern approaches to its interpretation in linguistics, while the subject of the investigation is the concrete means of expressing the concept in folklore studies, where it is an artistic, informative and cognitive formation at the same time, since it is capable of not only expressing the essence of folk-poetic notions but also transforming and expressing specific images on the basis of associative links.

Methods. The author of the article employs mainly comparative-typological and historical-cultural methods.

Results. The concept is a complex structure that constitutes a synthesis of the individual author's understanding of the tradition of its common usage, as well as with the universal, primordial or mythological world model. The determined concepts need to be compared and named depending on the sphere of their functioning, social perception, historical discourse, cognitive development, etc.

Conclusion. Based on an analysis of academic sources, it has been found that the most commonly used concepts in folklore include «love», «death», «longing», «laughter», «fear», «faith», «hope», «dream», «evil», etc. Concepts in the narrow sense exist in small folklore genres (paremias) and are limited by specific historical and social boundaries, whereas concepts in the structure of the song and calendar-ritual oral-poetic art are expressed at the levels of consciousness, worldview, historical notions, transformations, social stratification, cognitive and perceptual comprehension, etc.

Keywords: concept, conceptual sphere, folklore, analysis, understanding.

Вступ. Поняття «концепт» є досить суперечливим у сучасному лінгвістичному, літературознавчому та фольклористичному дискурсі, оскільки дотепер не існує єдиної науково визнаної дефініції. «Концепт» є певною організованою структурою, сукупністю знань про об'єкт пізнання. Являє собою конкретне фіксоване та структуроване поняття, що з'являється в процесі пізнавальної діяльності. Загалом, концептом може бути будь-яке слово, що має чітко виражений нематеріальний, часом абстрактний, смисл і виконує номінативну функцію.

У сучасному науковому дискурсі поняття «концепту» вивчене на належному рівні. Зокрема, А. Григор'єв проаналізував культурологічний аспект визначення концепту, тоді як С. Жаботинська виокремила понятійні моделі створення та формування концептів у системі індивідуального світосприйняття. Дискурс концепту в фольклористиці дослідили О. Івановська та Ю. Емер. Окрім них, у дослідженні звертається увага на новаторство І. М'якоти у формуванні термінології українського фольклору, а саме при визначенні концепту. Конкретні приклади концептів в українській фольклористиці та їх способи вираження наводять у своїх наукових розвідках В. Кононенко та О. Кузьменко, детально розглядаючи їх залежно від жанрової специфіки, історичного періоду функціонування, соціальної інтерпретації тощо.

Актуальність дослідження поняття «концепт» та проблеми його порівняльного аналізу у фольклористиці зумовлене тим, що наразі не існує чітких критеріїв та факторів, відповідно до яких можливо класифікувати концепти та визначати їх характерні й диференційні ознаки.

Метою статті є аналіз змістового наповнення поняття «концепт» з точки зору лінгвістичності та конкретних засобів його вираження у фольклористиці. Важливо також звернути увагу на чинники, що впливають на функціонування концептів у фольклористиці та їх пряму номінацію.

Об'єктом дослідження є поняття «концепт» та сучасні підходи до його тлумачення у лінгвістичності, тоді як *предметом* дослідження виступають конкретні засоби вираження концепту у фольклористиці, де він є художнім, інформативним та когнітивним одночасно, адже має змогу не тільки виражати сутність народно-поетичних понять, але й трансформувати та виражати конкретні образи на

основі асоціативних зв'язків. Концепт є конструкцією, яка становить синтез індивідуального розуміння автора загальноприйнятої традиції та вживання певного концепту.

Під час написання статті були використані в основному порівняльно-типологічний та історично-культурологічний *методи*.

Основна частина. Розглядаючи трактування провідних науковців стосовно дефініції «концепту», варто зазначити, що, на думку О. Селіванової, це «інформаційна структура свідомості, різноабстрактна, певним чином організована одиниця пам'яті, яка містить сукупність знань про об'єкт пізнання, вербальних і невербальних, набутих шляхом взаємодії п'яти психічних функцій свідомості й позасвідомого» [1, с. 256]. Дослідниця визначає концепт як фіксоване та структуроване поняття, що зароджується в процесі пізнавальної діяльності, відображає та узагальнює досвід людини й репрезентовану її свідомістю дійсність. Тобто концептом може бути фактично будь-яке слово, що має під собою чітко виражений нематеріальний, часом абстрактний, смисл, та виконує номінативну функцію.

Розглядаючи поняття «концепту» саме у фольклористиці, варто зосереджувати увагу на його когнітивному вираженні. Наприклад, С. Жаботинська пропонує називати «концептом» «будь-яку оперативну одиницю мислення, яка може передбачати або не передбачати наявність чіткої логічної форми» [2, с. 254].

О. Кубрякова визначає «концепт» як термін, що пояснює «одиниці ментальних або психічних ресурсів нашої свідомості у тій інформаційній структурі, що відображає знання і досвід людини» [3, с. 36]. Тобто «концепт» у розумінні реципієнта — це певна одиниця, що може бути виражена на інформаційному, ментальному, когнітивному, або будь-якому іншому рівні, де він може функціонувати залежно від поставлених завдань [3, с. 36]. Ю. Степанов наголошує, що в «концепті» можливо прослідкувати такі суттєві ознаки: «вихідна форма (власне внутрішня флексія самої назви), концентрована представлена історія та сучасні асоціації, оцінки тощо» [4, с. 43]. Таким чином, науковець розглядає «концепт» як провідник найрізноманітнішої інформації.

В цілому, поняття «концепт» можна звузити до декількох ознак: «концепт є чимось, що нероздільно

поєднує елементи свідомості мовного знака; об'єднує на різних рівнях людей із поглядом ставлення до дійсності та способів взаємодії; чимось віртуальним і реальним водночас» [3, с. 36–37].

Загалом, на думку О. Селіванової, у науковому дискурсі виокремлюють три види концептів: «текстові, художні, культурні» [1, с. 418].

А. Григор'єв зазначив, що концепт є «процедурою означування» [5, с. 57]. Концепт може мати варіанти, здатний до реконструкції, є будівельним матеріалом. Фольклористичні концепти «виникають у процесі побудови інформації про об'єкти та їх властивості, причому ця інформація може включати як об'єктивні дані про об'єкти, так і припущення щодо їх якостей і властивостей» [6, с. 161].

Розглядаючи поняття «концепту» та проводячи його порівняльний аналіз, варто звернути увагу й на власне визначення поняття фольклористики. І. М'ягkota зазначає, що наразі існують різні концепції стосовно «зв'язків предмета фольклористики з іншими формами культури, що зумовлює використання різних його визначень. Проте загалом фольклор являє собою складову частину національної духовної культури, синтетичну форму суспільної свідомості й засіб виховання особистості. Як тип народної художньої культури — утілює особливу картину світу, зародився в класовому суспільстві на основі поділу праці, але його джерела знаходяться в первісній культурі» [7, с. 98].

Фольклорний «концепт», за твердженням В. Маслової, слід розглядати «як певне семантичне утворення, що вирізняється лінгвокультурною специфікою та певним чином характеризує носіїв конкретної етнокультури» [8, с. 47]. Водночас певний фольклорний концепт може виражати етнічне світобачення та етнічну мовну картину світу, показувати конкретні уявлення конкретної народності, її вірування, традиції та звичаї. Зокрема, концепт «зло» кардинально відрізнятиметься у народів України та Німеччини, адже в українській ментальності зло репрезентоване великою кількістю негативно маркованих фольклорних персонажів, тоді як у Німеччині, де рівень язичництва був значно нижчим, це образи християнських персонажів — Мефістофеля (Люцифера), сатани, диявола і так далі. Концепт, по суті, є національним образом, ускладненим ознаками індивідуального уявлення.

З іншого боку, фольклорний концепт є певним варіантом тлумачення людиною свого життєвого досвіду. Абстрактне сприйняття того чи іншого концепту сприяє закріпленню відповідного досвіду та самопізнавальної діяльності стосовно нього.

У фольклорі концепти є свого роду посередниками між словами та їх значеннями на перцептивному, когнітивному та комунікативному рівнях. Й. Стернін звертає увагу, що «концепт — це одиниця концептосфери, тобто упорядкованої сукупності одиниць мислення народу. Концепт охоплює всі ментальні ознаки певного явища, виражені свідомістю народу на даному етапі його розвитку. Концепт забезпечує осмислення свідомістю дійсності» [9, с. 116].

Отже, концептом є певний ментальний генотип, архетип, першообраз, що виражає національну історію, традиції, обряди, вірування та переживання конкретної територіально обмеженої групи людей, що акумулюється в межах певного часового проміжку. Концепти у фольклорній традиції формуються шляхом свідомих і мимовільних асоціацій та асоціативних зв'язків, певних переживань або емоцій, культурологічного та історико-порівняльного сприйняття тощо.

Зважаючи на те, що фольклор є відображенням вірувань, звичаїв та традицій на певному етапі історико-культурного розвитку українців, має певний концептуальний механізм, який виражений у певних поняттях, що мають конкретні характерологічні особливості. За допомогою концептів фольклору можливо побудувати асоціативний ряд та шляхом порівняльного методу визначити диференційні ознаки того чи іншого явища та його вплив на реципієнта.

У фольклористичні концепти мають властивість не тільки називати та виражати значення певного об'єкта, але й розкривати його внутрішній характер, колізійність, створювати умови для пізнання на підсвідомому рівні. Порівняльний аналіз концептів у фольклорі полягає в реалізації кількох етапів. Насамперед це необхідність розуміння та тлумачення певного концепту. При цьому не варто зосереджувати увагу на певній конкретній чи абстрактній ознаці якогось об'єкта, а на його сприйнятті, внутрішньому розумінні, вживанні, характеристиках і так далі. Він є певним відображенням культурного коду національної свідомості реципієнта, виходячи з його розуміння, чи маючи на нього безпосередній вплив.

Визначати поняття «концепту» та «концептосфери» у фольклористиці можливо з точки зору кореляції варіативності уснопоетичної народної творчості. Для розуміння сутності кожного окремо визначеного концепту варто послуговуватися знаннями з культурології, філософії, психології, літературознавства, історії тощо. Використання міждисциплінарних зв'язків дозволить не тільки розширити рамки вивчення змістового аналізу «концепту», а й визначити семантичні й когнітивні та перцептивні особливості проведеного дослідження.

Фольклорні концепти відображають ментальну сутність, яка орієнтована на духовність та соціальність. А. Суперанська визначила, що «концепт є складною структурою, яка становить синтез індивідуально-авторського розуміння з традицією його загальноприйнятого вживання, а також із загальнолюдською, первісно міфологічною моделлю світу» [10, с. 129].

Ю. Емер визначає фольклорний концепт як «когнітивну одиницю, яка відображає цілісне знання про цінності екстралінгвістичних явищ, які значимі для культури / субкультури / індивіда» [11, с. 92]. Зіставлення кількох фольклорних концептів «веде до утворення метафори, яка є не тільки семантико-синтаксичним вираженням мови, а й певним видом пізнавального процесу» [12, с. 359].

О. Івановська наголошує, що у фольклористиці до категорії «концепту» вдаються тоді, коли у народній творчості виявляють бінарну опозицію «добро»/«зло», «воля»/«неволя», «життя»/«смерть». [13, с. 75]. Концепти у фольклористиці виокремлюються на двох рівнях: онтологічному та антропоцентричному. Якщо онтологічний рівень продукує такі концепти, як «слава», «жаль», «біль», «смерть», «життя», «любов», то в руслі антропоцентризму це концепти, що тісно пов'язані з діяльністю реальних і міфологічних образів та персонажів. Окрім цих, у фольклористиці можливо виокремити такі концепти, як етичні, наприклад «слава», «гордість», «добро», «зло»; персональні: «мати», «кохана»; буттєві: «дорога», «калина», «молитва» і так далі.

Широко представлені у фольклорному дискурсі концепти «волі», «надії», «Батьківщини», «роду» тощо. Здебільшого сферою їх вживання є ліричні пісні про кохання. З часом дослідники запропонували об'єднувати концепти залежно від жанру функціонування у концептосфері.

Зважаючи на те, що «концепт» є якісним «асоціативним нашаруванням багатьох культурних смислів на основне значення слова, він передає структуроване знання» [14, с. 1443]. Для виділення всіх характерних ознак функціонування концепту та його сфери впливу, О. Кузьменко наголошує на важливості зважати на аналіз відповідно до чотирьох встановлених етапів. Серед них такі, як-от: «виділення ключового (ядерного) слова у тексті (групі текстів, у парадигмі); визначення набору сем за групою мотивів у текстах різних жанрів; формування семантичного поля концепту; аналіз інтерпретаційного поля (контекст побутування і виконання тексту, стереотипність, репертуарний вплив, варіативна парадигма текстів)» [14, с. 1442].

Найбільш типовими для українського фольклору дослідниця вважає таких 12 концептів у чотирьох структурно-семантичних групах:

- 1) «універсально-екзистенційні: війна, смерть = (не) життя, молитва = (не) віра;
- 2) емотивні: страх, туга, сум = (не) радість;
- 3) персональні: мати, ворог;
- 4) просторові: неволя, дім (хата, село, церква), могила, Україна (= Батьківщина)» [14, с. 1444].

Реципієнт у ході сприйняття фольклорного тексту виокремлює власне концепт шляхом встановлення асоціативних зв'язків. Зокрема, лірична пісня може викликати «радість», що переростає в «сум», після чого з'являється глибока «туга», що трансформується в «страх», який спровокований перебуванням в «неволі» та приходять усвідомлення можливої «смерті». Таким чином, від усіх наведених вищих понять реципієнт приходять до концепту «смерть», що варіюється залежно від соціальної ситуації, соціальної стратифікації, морально-етичних понять та принципів і так далі. Формуючи єдиний, заключний, концепт, інші утворюють його парадигму, що також має важливу функцію. Зокрема, є засобами комунікативно-інформаційного, превентивного та формотворчого впливу на реципієнта.

Вивчення концептів у фольклористиці та їх порівняльний аналіз потребує якісної зміни методологічного підходу від описового до системно-дискурсивного. Одними з головних концептів у фольклористиці є такі, як «доля», «дорога», «смерть», «війна», «любов» тощо. Для їх детального та системного вивчення потрібно аналізувати суть функціонування в різні

епохи та в різних фольклорних жанрах, як пісенних, так і паремійних, виявляти процеси трансформації впродовж того чи іншого історичного періоду чи ж визначити співвідношення між історичним дискурсом та сучасною трансформацією. До прикладу, концепт «любов» виражає функціонування та взаємодію таких понять, як «зрада», «відданість», «втра- та близької людини» і так далі.

Незалежно від контексту та історичної доби, сутність фольклорних концептів може варіюватися відповідно до жанру. Якщо в ліричних та календарно-обрядових піснях концепт «любов» функціонує в різних соціальних ситуаціях, взаємодіє з різними персонажами тощо, тоді як відповідно до жанру концепт може змінювати одну сферу вживання та інтерпретації. Якщо в календарно-обрядовому жанрі про «любов» читач дізнається в контексті певних обставин, та пов'язує його існування з конкретними ситуаціями, то в малих жанрах — має чітко окреслені часові межі, а також сферу використання.

В. Семененко наголошує на важливості функціонування концепту «доля». Здебільшого він органічно пов'язаний з категоріями свободи/несвободи. Зважаючи на те, що свобода є символічним проявом природи людини, її сутності, завдань та духовного вираження, такий концепт передбачає конкретний вибір, раціонально-емоційні зусилля й творення-прийняття долі. Концепт «доля» може співіснувати з конкретними обставинами, що виражають особливості його функціонування. Зокрема, це ситуації компромісу, конформізму, ілюзії та подібного [15, с. 377].

Подальшого детального вивчення та детального дослідження потребують концепти парадигми «воля»/«свобода»/«неволя». Концепт має значення бажання, права розпоряджатися чимось, відсутності обмежень, незалежності, протиставляється неволі. Вивчення цих концептів є важливим саме з точки зору історичних змін, що відбувалися під час встановлення сфери його вживання та використання.

Концепт «слава» використовується для означення широкої популярності та впізнаваності, є свідченням всезагального визнання тих чи інших чеснот і здобутків. У більшості випадків концепт «слава» пов'язаний з функціонуванням понять, таких як

кров та нещастя, котрі, як правило, приводять індивіда до здобуття слави.

Концепти «мрія» та «надія», як правило, функціонують в одній площині світосприйняття та виражають поняття, створені фантазією індивіда, його уявою, встановленням асоціативних зв'язків між причинами та наслідками в онтологічному чи антропологічному середовищі. Якщо концепт «мрія» тлумачиться як щось нереальне, недосяжне, нездійсненне, фантазійне, то концепт «надія» — це основа певної мрії, прагнення, бажання. Концепт є вираженням впевненості індивіда в можливості здійснення чогось бажаного, приємного, потрібного.

Концепт «віра» є вираженням форми знання, істини, певного переконання, що часто може мати містичний чи міфологічний зміст і виражати вияв знань, прагнень пізнати непізнане й утаємничене. Аксиома віри не підлягає ані критиці, ані доказам, ані парадигмі впевнень та переконань.

Протиставні концепти «страх» і «сміх» стимулюють реципієнта до сприйняття нового матеріалу. Концепт «страх» є вираженням стану хвилювання, тривоги, що викликаний очікуванням чого-небудь неприємного. Це пряме вираження прояву тривоги та неспокою. Страх має змогу створити відразу кілька концептуальних полів, як-от «туга», «грих», «спокута», «страждання», «пристрасть» та подібні залежно від сприйняття реципієнта. Паралельно концепт «сміх» є виявом радості, нервового збудження від задоволення, переживань та почуттів, що супроводжуються таким фізіологічним станом (сміхом) [16].

Висновки. Визначення фольклорного концепту вимагає звернення до більш широкого контексту, проведення паралелей та аналогій між автентичним задумом та асоціативно-оцінними конотаціями самого реципієнта. Здебільшого це абстраговане слово, що є в глибинному сенсі вираженням певного художньо-творчого смислу, створює образне спрямування для парадигми складної комплексної концептосфери. Порівняльний аналіз при цьому застосовується залежно від сфери використання концепту на рівні його усвідомлення.

1. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями і проблеми. Полтава: Довкілля, Київ, 2008. 712 с.

2. Жаботинская С. А. Концепт / домен: матричная и сетевая модели. *Культура народов Причерноморья*. 2009. № 168. Т. 1. С. 254–261.
3. Кубрякова Е. Краткий словарь когнитивных терминов, Москва, 1996. 156 с.
4. Степанов Ю. С. Константы: Словарь русской культуры. Опыт исследования. Москва: Языки русской культуры, 1997. 838 с.
5. Григорьев А. А. Культурологический смысл концепта: дис. ... канд. филос. наук: 24.00.01 / Рос. ин-т культурологии. Москва, 2003. 158 с.
6. Садовникова Г. В. Співвідношення категорій концепт, поняття і значення у когнітивному термінознавстві. *Вісник Київського національного лінгвістичного університету*. 2014. Т. 17. № 1. С. 156–164.
7. М'ягkota І. З історії формування терміносистеми українського фольклору. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія «Проблеми української термінології». 2011. № 709. С. 96–102.
8. Маслова В. А. Введение в когнитивную лингвистику. Москва: Флинта, 2011. 296 с.
9. Стернин И. А. Психологически реальное значение слова и его изучение. *Психолингвистические исследования в области лексики и фонетики*. Калинин, 1981. С. 116–122.
10. Суперанская А. В., Подольская Н. В., Васильева Н. В. Общая терминология: Вопросы теории. Москва: Наука, 1989. 246 с.
11. Эмер Ю. А. Фольклорный концепт: жанрово-дискурсивный аспект. *Вестник Томского государственного университета. Серия Филология*. 2010. № 1 (9). С. 91–99.
12. Маккормак Э. Когнитивная теория метафоры. *Теория метафоры*. Москва: Прогресс, 1990. С. 358–386.
13. Івановська О. Український фольклор: семантика і прагматика традиційних смислів. Київ: Експрес-Поліграф, 2012, 335 с.
14. Кузьменко О. М. Фольклорний концепт: визначення терміна, структурні параметри та типи. *Народознавчі зошити*. 2018. № 6 (144). С. 1439–1447.
15. Семененко В. П. Ідеальний образ дівчини в українському фольклорі (за матеріалами народних паремій). *Література. Фольклор. Проблеми поетики*. 2009. Вип. 32. Присвячений 170-річчю від дня народження П. П. Чубинського. С. 376–383.
16. Кононенко В. Концепти українського дискурсу. Київ-Івано-Франківськ, 2004. 248 с.

REFERENCES

- Selivanova, O. O. (2008). *Modern Linguistics: Directions and Problems*. Poltava: Dovkillia [in Ukrainian].
- Zhabotinskaya, S. A. (2009). Concept / domain: matrix and network models. *Kultura narodov Prichernomoria* (vol. 168, pp. 254–261) [in Russian].
- Kubryakova, E. (1996). *A Concise Dictionary of Cognitive Terms*. Moscow [in Russian].
- Stepanov, Yu. S. (1997). *Constants: Dictionary of Russian Culture. Research Experience*. Moscow: Yazyki russkoy kultury [in Russian].
- Grigoryev, A. A. (2003) *Cultural sense of the concept: dissertation*. Moscow [in Russian].
- Sadovnikova, H. V. (2014). The relation between categories of concepts, concepts and meanings in cognitive terminology. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho linhvistychnoho universytetu* (vol. 1, pp. 156–164) [in Ukrainian].
- Miahkota, I. (2011). From the history of the formation of Ukrainian folklore terminology. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnik»*. Seriiia «Problemy ukrainskoi terminolohii» (vol. 709, pp. 96–102) [in Ukrainian].
- Maslova, V. A. (2011). *Introduction to cognitive linguistics*. Moscow: Flinta [in Russian].
- Sternin, I. A. (1981). Psychologically the real meaning of a word and its study. *Psikholingvisticheskiye issledovaniya v oblasti leksiki i fonetiki*. Kalinin (pp. 116–122) [in Russian].
- Superanskaya, A. V., Podolskaya, N. V., Vasilyeva, N. V. (1989). *General Terminology: Theory Questions*. Moscow: Nauka [in Russian].
- Emer, Yu. A. (2010). Folklore concept: a genre-discursive aspect. *Vestnik Tomskogo gosudarstvennogo universiteta. Ser. Filologiya* (vol. 1 (9), pp. 91–99) [in Russian].
- Makkormak, E. (1990). *Cognitive Theory of Metaphor. Teoriya metafory*. Moscow: Progress (pp. 358–386) [in Russian].
- Ivanovska, O. (2012). *Ukrainian folklore: semantics and pragmatics of traditional meanings*. Kyiv: Ekspres-Polihraf [in Ukrainian].
- Kuzmenko, O. M. (2018). Folklore concept: definition of the term, structural parameters and types. *Narodoznavch zshyty* (vol. 6 (144), pp. 1439–1447) [in Ukrainian].
- Semenenko, V. P. (2009). The ideal image of a girl in Ukrainian folklore (based on folk poems). *Literatura. Folklor. Problemy poetyky* (vol. 32, pp. 376–383) [in Ukrainian].
- Kononenko, V. (2004). *Concepts of Ukrainian Discourse*. Kyiv-Ivano-Frankivsk [in Ukrainian].